

paa, at naar man vedtog Forslaget under Nr. 10, var dog i Principet den stigende Scala bleven opretholdt gennem den Fritagelse, som er ydet de lavere Dele af Indtægten, saaledes som disse ere anførte i den første Deel af § 7, hvilke Tal han tilligemed 3 andre Medlemmer af Udvalget har søgt at nedsette noget. Jeg har ikke i de Forslag, som jeg har stillet, tiltraadt den Nedsettelse, som er foreslaaet af de 4 omtalte Medlemmer, fordi det forekommer mig, at Loven, som den var vedtagen ved 2den Behandling, var tilfredsstillende i saa Henseende. Den Form, hvorunder jeg har foreslaaet den mere jævnt stigende Scala indsat i Loven, er den, at jeg under § 6, der omhandler dem, som ere fritagne for at betale Indkomsskat, har opført netop de Personer, som ikke skulle betale Indkomsskat paa Grund af deres lave Indtægt. De, som ville have dette Forslag om en jævnt stigende Scala, som jeg har stillet, vedtaget, nedtages, til at stemme for Forslaget under Nr. 7, thi dersom dette ikke vedtages, kan Forslaget under Nr. 8 ikke komme under Afstemning, saaledes som den ærede Formand allerede har gjort opmærksom paa. Jeg indseer ikke, at der fra Ministeriets Side kan være nogen Vanskelighed ved at tage imod dette Forslag; thi dersom den Nedsettelse, som er foreslaaet af de 4 Medlemmer af Udvalget (En Stemme: Ikke „foreslaaet“), nei, foreslaaet af Finantsministeren, men tiltraadt af dem, ikke vedtages, er det ligegyldigt, hvad enten Fritagelsessummen staaer i den ene eller den anden Paragraph. Jeg har nu foreslaaet, at Bestemmelsen derom skal staae i § 6; den staaer nu i § 7, men det er jo blot en Forandring af Sted, der ikke har nogen anden Betydning, og det kan altsaa ikke berede nogen Vanskelighed til nogen Side, dersom man overhovedet vil blive staaende ved denne Sum som Grænsen for dem, der skulle være fritagne for at svare Skat. Det er, som sagt, nødvendigt at stemme for Forslaget under Nr. 7, hvis man overhovedet vil have den Forholdsregel taget, som jeg har bragt i Forslag. Ved en Anotagtighed af mig med Hensyn til Forslaget under Nr. 7 ere disse Summer 400 Rd., 350 Rd. og 300 Rd. nævnte, uden at Det „indtil“ er bleven

sat foran, hvilket naturligtvis var min Mening, og hvilket jeg sandsynligtvis ogsaa har skrevet i mit første Manuscript, men ved Reenskrivningen er det bortfaldet. Smidlertid maa jeg være det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (S. S. Christensen) taknemmelig, fordi han har raadet Bod paa denne Mangel ved det Underændringsforslag, som han har stillet til mit Forslag under Nr. 7. Naar dette Forslag kommer til, er der ikke nogen Mangel ved mit Forslag, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale det nævnte Underændringsforslag til Vedtagelse. Det, der har bevæget mig, som iøvrigt har staaet denne Sag temmelig fjernt, til at blande mig i den, er, at det er mig bekendt, at der er mange ærede Medlemmer her i Thinget, som vilde være i en meget vanskelig Stilling, naar de aldeles skulde udstemme den Bestemmelse, som blev tagen ved Lovforslagets 2den Behandling om en stigende Scala og navnlig i højere Grad for de større Indtægtssummer. Det forekommer mig ogsaa, at man maatte fortaae den høitærede Minister saaledes, som om han overhovedet ikke vilde gaae ind paa Loven, hvis denne Bestemmelse blev opretholdt. Dersom jeg nu ikke har taget fejl deri, antager jeg, at det maa være mange ærede Medlemmer, der ligesom jeg sætte Ppris paa, at Loven udkommer, og som sætte Ppris paa, at den udkommer snarest mulig, om at gjøre, at man ikke blot opretholder Principet for den stigende Scala, saaledes som det vil ske, selv om den sidste Deel af § 7 bortfalder, men tillige gjør det gjældende paa en fuldkomnere Maade; thi det forekommer mig rigtignok, at dette Princip deels fremtræder i en meget ufuldkommen Skikkelse og deels med et overordentlig umotiveret Spring, naar det opretholdes blot paa den Maade, som der er antydet. Det er af denne Grund, at jeg har foreslaaet, at der skulde gaaes gradvist frem saaledes: Først skulle de, der have en Indtægt, som ikke overstiger de Summer, der ere nævnte i Begyndelsen af § 7, altsaa respective 400, 350 og 300 Rd., være aldeles frie, og dernæst skulde de, der have en Indtægt, der stiger indtil 1,200 Rd., fritages for, at der beregnes dem nogen Indkomsskat af disse samme Beløb.